โบสถ์เทพนิมิต

พระครูภาวนาวิสุทธิ์
H3002

ก่อนจะมีการก่อสร้างพระอุโบสถหนังใหม่นั้น มีสิ่งมหัศจรรย์นิมิตปรากฏแด่ท่านพระครูภาวนาวิสุทธิ์ และคุณทองย้อย ชโลธร เป็นเรื่องที่ลึกลับซับซ้อนซึ่งสามัญชนธรรมดายากที่จะเข้าใจ เพราะไม่ได้รู้ได้เห็นหรือได้ประสบมากับตัวเอง นอกจากผู้ที่มีจิตใจสูงหรือเข้าใจในหลักธรรมดีแล้วเท่านั้น จึงจะเข้าใจโดยถ่องแท้ เนื่องจากมีเหตุการณ์แวดล้อมต่าง ๆ พอจะอนุโลมขนานนามสมมติได้ว่า "โบสถ์เทพนิมิต" ขอให้ท่านปัญญาชนได้อ่านและพิจารณาในเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นก่อนก่อสร้างพระอุโบสถเป็นเรื่องที่ไม่น่าเชื่อว่าจะเป็นไปได้ แต่ก็เป็นไปแล้วถูกต้องตามนิมิตนั้นทุกประการ

๑. **นิมิต** ก่อนการสร้างพระอุโบสถ ท่านพระครูภาวนาวิสุทธิ์มีความดำริที่จะสร้างพระอุโบสถมาช้านานแล้ว แต่ไม่มีกำลังทรัพย์เพียงพอสนับสนุนแนวความคิดนี้ได้ และกาลเวลาสิ่งแวดล้อมยังไม่อำนวยให้ เพียงแต่บูรณปฏิสังขรณ์พระอุโบสถเท่าที่จำเป็นจริง ๆ เท่านั้น ถึงอย่างไรก็ดีสภาพของโบสถ์เก่าเป็นภาพติดตาตรึงใจเป็นการกระตุ้นเตือนท่านพระครูอยู่ตลอดเวลาว่า ***อยู่ไม่ไหวหนอ เอียงหนอ ทรุดหนอ พังหนอ ไม่ปลอดภัยหนอ***

อยู่มาวันหนึ่งในปี ๒๕๑๐ ได้มีอุบาสิกาเป้า ปาลวัฒน์วิชัย บ้านเดิมอยู่ อ. อินทร์บุรี ได้มาเยี่ยมท่านพระครู ต่อจากนั้นได้เดินชมพระอุโบสถโดยรอบ ขณะนั้นเองอุบาสิกาเป้าได้เห็นน้ำไหลขึ้นมาจากพื้นพระอุโบสถ จึงแปลกใจมาก และได้พูดกับท่านพระครูว่า ชาวจีนถือว่าเป็นนิมิตดี ภาษาจีน "**เฮง**" และได้พูดต่อไปอีกว่า "**พระอุโบสถชำรุดทรุดโทรมมากแล้ว จำเป็นต้องสร้างรอไปอีกสักหน่อย หากสร้างก็ควรใช้ที่เดิมนี่แหละจะดีมาก ๆ**"

กาลเวลาได้ผ่านมาถึงปี ๒๕๑๑ ในคืนวันหนึ่งเวลาประมาณตี ๔ นาฬิกาเศษ เกิดนิมิตและเสียงกระซิบของชายชราแว่วเข้าหูท่านพระครูพูดว่า "**โบสถ์พัง**" "**โบสถ์ท่านพังแล้วอย่าไปไหนนะ**" ท่านพระครูต้องสะดุ้งลืมตาส่ายหาแหล่งต้นเสียงสักครู่หนึ่ง แต่ไม่ปรากฏตัว และในเวลานั้นยังไม่มีคนใดตื่นนอนเลย ท่านพระครูจึงทำสมาธิต่อไปอีก และได้ยินเสียงชายชรากระซิบซ้ำเช่นเดิม จนกระทั่งรุ่งเช้า ท่านพระครูได้ทำกิจวัตรเรียบร้อยแล้ว รีบเดินไปสั่งงานหน้าวัด จึงได้นึกถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ในคืนนั้นว่าจะเป็นไปได้หรือ ท่านพระครูสั่งงานเรียบร้อยแล้ว ได้เดินมาหาพระภิกษุเฟื่องและได้ถามท่านว่า "**โบสถ์เราพังเมื่อไร โบสถ์เราจะพังจริงหรือเปล่า**" พระภิกษุเฟื่องตอบว่า "**โบสถ์ไม่ได้พัง**" ผมเพิ่งออกจากทำวัตรในโบสถ์เดี๋ยวนี้เอง ท่านพระครูไม่เชื่อ ต้องการรู้แจ้งเห็นจริงด้วยตนเอง และต้องการจะทดสอบว่าเป็นไปตามเสียงกระซิบของชายชรานั้นจริงเท็จประการใด ท่านพระครูจึงได้ชวนพระภิกษุเฟื่องเดินมุ่งหน้าไปยังโบสถ์ และยืนพิจารณาสภาพของโบสถ์ทั่ว ๆ ไป **สักครู่ได้ยินเสียงลั่นเปรี๊ยะและบางส่วนเชิงชายหน้าโบสถ์ก็ยุบลงมาเสียงแบบนกปีกหัก** เมื่อประสบเหตุการณ์ต่อหน้าและเป็นไปตามเทพนิมิตเช่นนี้ ท่านพระครูได้อธิษฐานจิตและพังเพยออกมาว่า ***"อย่าเพิ่งพังลงมาเลย ผลัดขอแรงคนเขามารื้อเสียก่อน"*** **และเชิงชายโบสถ์ก็ยุติการพังลงชั่วคราว** ซึ่งตรงกับวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑ (วันอังคาร แรม ๗ ค่ำ เดือน ๓ ปีจอ) หลังจากนั้นท่านพระครูได้ป่าวประกาศพระเณรและชาวบ้านข้างวัด เพื่อขอแรงรื้อเฉพาะเชิงชายโบสถ์ตามที่ได้สัญญากับเทพไว้ ส่วนตัวพระอุโบสถ ยังมิได้รื้อ เห็นว่ามีความจำเป็นนากรทำสังฆกรรมและยังมีความปลอดภัยตามสมควร

เหตุการณ์ที่ผ่านมาเป็นการบีบบังคับให้ท่านพระครูจะต้องร้อนรน เหมือนไฟสุมขอนได้แต่คิด ๆ อยู่เสมอว่า จะหาเงินที่ไหน ใครเขาจะมีศรัทธาในการสร้างพระอุโบสถใหม่ เพราะจะต้องใช้ทุนทรัพย์เป็นจำนวนมามาย และการเรี่ยไรในสมัยนี้ก็ไม่ถูกต้องตามระเบียบคำสั่งของเถระสมาคมด้วย หากจะมีการเอ่ยบอกบุญจากผู้มีจิตศรัทธาและสานุศิษย์ก็คงจะได้บ้างเป็นบางส่วน จึงได้หวนนึกถึงเหตุการณ์ในอดีตที่ได้เรี่ยไรทำการก่อสร้างอุโบสถวัดพรหมบุรี เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๖ พระคุณเจ้าได้เสียสละเวลา แรงกาย ทุนทรัพย์ส่วนตัว เดินทางด้วยเท้า และโดนยานพาหนะทุกประเภทเช่น โดยสารเรือ รถยนต์ จักรยานยนต์ ซึ่งแล้วแต่จะหาได้ แต่ละท้องถิ่น คน

เรี่ยไรเพื่อการกุศลมีสภาพไม่ต่างกับคนขอท่านเท่าใดนัก ท่านได้พบประสนทนากับชาวบ้านในถิ่นต่าง ๆ มีการพูดเสียดแทง สะเทือนใจ บางท่านมีจิตเป็นกุศลพอพูดรู้เรื่องกันบ้าง

ท่านพระครูเดินทางเรี่ยไรไปเกือบทั่วทุกแห่งหนกว่าจะได้เงินครบตามที่กะไว้ก็ต้องใช้เวลาถึง ๗ ปี จึงได้สร้างพระอุโบสถสำเร็จเรียบร้อยเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๓ และเหตุการณ์ที่ประสบอยู่ในขณะนี้จะเป็นประวัติศาสตร์ซ้ำร้อยเหมือนในครั้งนั้นอีกหรือ ท่านพระครูได้พิจารณาหาทาง และอธิษฐานจิตสอบถามองค์เทพอันศักดิ์สิทธิ์ถึงภารกิจหน้าที่ที่หนักหน่วง จะดำเนินการและลงเอยในรูปใด และต่อมาอีกไม่นานนักเสียงกระซิบจากชายชราในร่างเดิมบอกว่า ***“ไม่ต้องกลุ้มใจ ไม่ต้องเดือดร้อน ญาติพี่น้องที่เขาเคยสร้างไว้ จะมารวมกันสร้างเอง”***

ต่อจากนั้นเหตุการณ์ต่าง ๆ ดูเหมือนว่าจะมีเค้าเป็นความจริงขึ้นแล้วประมาณเดือนกรกฎาคม ๒๕๑๑ พระครูได้หยั่งทราบเป็นภายในได้เรียกช่างชำนาญสร้างโบสถ์ งบประมาณค่าก่อสร้าง ตามที่กะไว้อย่างคร่าว ๆ และท่านพระครูได้ติดต่อช่างหล่อพระประธานซึ่งอยู่ จ.นนทบุรี ให้พิจารณาแบบ ขนาด ตลอดจนลวดลายของฐานพระประธาน ตลอดจนวงเงินที่ใช้จ่าย

ท่านพระครูได้เดินทางขึ้นล่องจากวัดไปยังที่ต่าง ๆ เพื่อติดต่อนายช่างตัวอย่างโบสถ์ พระประธาน ฯลฯ จนนับครั้งไม่ถ้วน จนร่างกายผ่ายผอมฉันอาหารไม่เป็นเวลา บางครั้งก็ไม่ฉันอาหารเสียเลย

ต่อมาในเดือนตุลาคม ๒๕๑๑ ได้มีเจ้าภาพ ๓ รายมาจองกฐินเพื่อจะทอดที่วัดเจ้าภาพผู้ศรัทธานั้นได้แก่ **คุณทองย้อย ชโลธร** (จ.ลพบุรี) **โยมฟัก ยุติโยธิน** (จ.พิจิตร) **และโยมปรุง ศรีพวงวงศ์** (จ.นครราชสีมา)

ท่านพระครูได้แนะแนวทางว่าให้เป็นกฐินสามัคคีร่วมกันเถิด ชาติหน้าจะได้พึ่งพาอาศัยกัน เราอยู่คนเดียวในโลกนี้ไม่ได้ เราทำบุญต่างคนต่างก็ได้กุศลด้วยกัน แต่มีงานใหญ่ที่อยากปรึกษาหารือเกี่ยวกับเรื่องพระอุโบสถหลังเก่าได้พังลง

หากจะนำรายได้ส่วนนี้มาช่วยสร้าง จะขัดข้องประการใด โดยบอกพวกที่มาร่วมได้ทราบเจตนากันเสียก่อน หากคนอื่นใดไม่รู้ความจริงจะพูดกันไปคนละเรื่อง เมื่อได้ปรึกษากันแล้ว เจ้าภาพทั้ง ๓ รายก็เห็นด้วย และจะดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของท่านพระครู ทางฝ่ายคุณทองย้อย ชโลธร ได้นัดประชุมกรรมการจัดงานทอดกฐินสามัคคีวัดอัมพวัน ได้ดำเนินการวางแผนตั้งกรรมการ เจ้าหน้าที่ และกำหนดการต่าง ๆ ซึ่งมีเอกสารหลักฐานปรากฏอยู่ที่วัดอัมพวันแล้ว ผลของการประชุม สรุปสาระสำคัญได้ว่า

ก. จะทอดกฐินสามัคคีร่วมกัน เจ้าภาพอีก ๒ รายซึ่งมาจากจังหวัดพิจิตร และจังหวัดนครราชสีมา
ข. เงินรายได้สมทบทุนสร้างพระอุโบสถวัดอัมพวัน
ค. จะเริ่มงานใน ๒-๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๑
ง. จัดเจ้าหน้าที่เตรียมรับรองในเรื่องอาหาร ที่พักแรมและอื่น ๆ
จ. จัดเจ้าหน้าที่เรี่ยไรแบ่งเป็นสาย ๆ

เมื่อถึงวันงานทอดกฐิน เจ้าภาพทั้ง ๓ ได้มาร่วมพิธีพร้อมเพรียงกัน การดำเนินงานต่างเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะกรรมการได้รับเงินจากผู้บริจาคเป็นมูลค่าทั้งสิ้น ๒๔๐,๐๐๐ บาท เป็นที่น่าอนุโมทนาชื่นชมยินดีเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นหลักฐานยืนยันความดีเด่นในผลงานและการปฏิบัติต่าง ๆ ที่ท่านพระครูได้ยึดมั่นในอุดมการณ์และความปรารถนาดีต่อทุก ๆ คน จึงดลบันดาลให้สัมฤทธิ์ผลตามที่ปรารถนา

๒. แบบ ขนาด ของพระอุโบสถ

ได้มีการหรึกษาหารือระหว่างท่านพระครูภาวนาวิสุทธิ์ กับ คณะกรรมการอยู่เสมอ ทั้งแบบทรวดทรงขนาดตลอดจนส่วนประกอบของอุโบสถ และงบประมาณค่าก่อสร้าง ซึ่งท่านพระครูได้ให้นโยบายไว้ว่า **ให้เป็นแบบธรรมดาสร้างง่าย ๆ ราคาย่อมเยา และให้ใช้ประโยชน์ทางศาสนกิจหลาย ๆ อย่าง**

พระคุณเจ้าต้องการแบบทรงไทย ขยายกว้างออกไปโดยรอบพระประธานเป็นเนื้อปูนปั้นให้มีลีลาอ่อนช้อย ส่วนคุณทองย้อย ชโลธร ต้องการอัดพื้นด้วยไม้สัก (อัดปาเก้) ดูเก๋ดี และประตูหน้าต่างควรจะเป็นมุ้งลวดยุงจะได้ไม่กัด ส่วนคุณสมเจตน์ วัฒนสิทธุ์ ถามว่าจะประดับไฟฟ้าแบบไหน มีช่อระย้าสลับสีหรืออะไรขอให้บอกมา เพราะอุปกรณ์ไฟฟ้าเรามีเยอะ เมื่อได้ฟังการสนทนาแล้วรู้สึกปลื้มใจ เพราะจิตเป็นกุศลด้วยกันทั้งนั้น ต่อจากนั้นมานายช่างได้นำแบบแผนผังตลอดจนรูปองค์พระประธานมาให้ และมีการแก้ไขบ้างเล็กน้อย พอสรุปรายการใหญ่ ๆ ให้ทราบดังนี้

พระอุโบสถ

สร้างทับที่เดิม ทำเป็นรูปแบบศาลาทรงไทย ขยายตามกว้างออกไปโดยรอบ มีขนาดกว้าง ๖ วา ๒ ศอก ยาว ๑๓ วา ๒ ศอก

ภายในพระอุโบสถ

มีพระประธานแบบปางสะดุ้งมาร ขนาดหน้าตักกว้าง ๔ ศอก สูง ๕ ศอก

ประดับตกแต่งโคมไฟหลากสี พื้นไม้สัก กรุด้วยมุ้งลวด ตามบานประตูหน้าต่าง

ใต้ฐานพระประธานบรรจุพระพิมพ์แบบปางพระประทานพรและแบบปางสมาธิ เนื้อผงผสมแร่ ๑๖ อย่าง

ภายนอกอุโบสถ

ด้านหน้าพระอุโบสถ จะมีแผ่นศิลาหินอ่อนจารึกรายชื่อผู้มีจิตศรัทธาบริจาคทรัพย์

มีใบเสมาแนบติดผนังโบสถ์โดยรอบ

งบประมาณค่าก่อสร้าง

คิดไว้ประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ บาท อาจจะเพิ่มวงเงินอีกเล็กน้อย เนื่องจากราคาอุปกรณ์ก่อสร้างสูงขึ้นเรื่อย ๆ และแนวความคิดในการประดับตกแต่งมีแปลก ๆ อยู่เรื่อย ๆ

๓. พิธีบวงสรวงสังเวยเทพารักษ์

การทำพิธีบวงสรวงสังเวยเป็นลัทธิพราหมณ์ ซึ่งจะมีแทรกปะปนกับพิธีทางศาสนาพุทธควบคู่กันมาช้านาน

ในคราวทอดกฐินสามัคคีเมื่อ ๒ พ.ย. ๑๑ **ท่านพระคุณเจ้าพระราชสิงหวรมุณี** เจ้าคณะจังหวัดสิงห์บุรี ได้มาเป็นประธานสวดพระพุทธมนต์เย็น ก่อนเดินทางกลับได้เดินดูพระอุโบสถอันเก่าแก่ทรุดโทรม พระคุณเจ้าได้สั่งท่านพระครูว่าก่อนจะทำการรื้อพระอุโบสถ ขอให้ทำพิธีบวงสรวงสังเวยบอกเล่าให้ถูกต้องตามประเพณีนิยมแต่โบราณกาล จะได้มีความเจริญรุ่งเรือง

ท่านพระครูได้น้อมรับคำสั่งมาเตรียมงาน และ ได้ปรึกษากับกรรมการ และชาวบ้านข้างวัดต่อไป อยู่มาในคืนวันหนึ่ง พวกชาวบ้านได้มาหาท่านพระครูและได้เสนอการทำพิธีบวงสรวงครั้งนี้ว่า จะต้องมีตั้งศาลเพียงตา มีเหล้า ๒ ไห หัวหมู ๑ หัว ไก่ ๒ ตัว เหล้าแม่โขง ๒ ขวด และทำบายศรี ด้วยผลสุดท้ายยังลงเอยกันไม่ได้ เพราะต่างคนต่างชำนาญด้วยกันทั้งนั้น จึงเดือดร้อนถึง**องค์เทพ (ชายชรา)** จะต้องตัดสินใจจะเอาอะไร แค่ไหน อย่างไร ชายชราได้กระซิบสั่งท่านพระครูในยามดึกสงัดคืนนั้นว่า *“**ไม่ต้องมีเหล้า ไม่ต้องมีสาโท ไม่ต้องมีไก่ ไม่ต้องมีหัวหมูบายศรี และไม่ต้องทำอะไรทั้งนั้นให้เดือดร้อน และไม่ต้องเชื่อพวกนั้น เพราะพวกนั้นจะหาเรื่องกินกันต่างหาก**”*

พอวันรุ่งขึ้นท่านพระครูเดินทางไปหาคุณทองย้อย ชโลธร ที่บ้าน จ.ลพบุรี เพื่อเล่าเรื่องการรื้อโบสถ์ตามนิมิตฝันที่เกิดขึ้น พอท่านพระครูพูดไปได้เล็กน้อย **คุณทองย้อยฯ ก็พูดขึ้นว่าคืนนั้นได้ฝันเหมือนกันว่า มีชายชรามาบอกให้รื้อพระอุโบสถได้เลย** จึงเป็นเรื่องที่แปลกประหลาดใจที่ชายชราไปเข้าฝันในคืนเดียวกันทั้ง ๒ คน และได้พร้อมใจกันทำพิธีบวงสรวง เมื่อ ๑๑ พ.ย. ๑๑ ตามที่ท่านเจ้าคณะจังหวัดสิงห์บุรีได้สั่งไว้

๔. การก่อสร้างพระอุโบสถ

ท่านพระครูภาวนาวิสุทธิ์ และ คณะกรรมการได้พิจารณาเลือกช่างก่อสร้างที่มีฝีมือดีและค่าแรงสมเหตุผล บางอย่างก็ขอแรงจากชาวบ้านมาช่วยในการรื้อถอน ปรับพื้นและขุดหลุมเสาเป็นต้น แม้แต่ไม้ที่จะนำมาทำแบบ ก็ได้จากแนวความคิดของคุณทองย้อย ชโลธร โดยติดต่อเจ้าหน้าที่ป่าไม้นำมาจ้างเลื่อยด้วยฝีมือชาวบ้าน แม้แต่ทรายก็ขอแรงชาวบ้านขนจากท่าวัดมาสู่บริเวณก่อสร้างหรือหินชนิดต่าง ๆ และปูนก็ได้**คุณหมอปราโมทย์ ณ นคร** อำนวยการเกณฑ์และบรรทุกมาส่งที่วัด จะซื้อเฉพาะวัสดุก่อสร้างที่เห็นว่าจำเป็นจริง ๆ การควบคุมงานต่าง ๆ ส่วนใหญ่ เป็นเรื่องของนายช่างก่อสร้าง ส่วน**คุณทองย้อย ชโลธร**ได้ตรวจตราดูแลอย่างใกล้ชิดและพูดรับรองว่า "**โบสถ์นี้แข็งแรง รับรองว่าไม่พัง** แน่ ๆ เพราะได้ควบคุมแนะนำทางเทคนิคเป็นพิเศษ"

ผลงานก่อสร้างรวดเร็วทันใจสมกับเป็นโบสถ์เทพนิมิตจริง ๆ

คุณลุงปุ่น เชยโฉม ไวยาวัจกร วัดอัมพวัน อดีตปลัดอำเภอพรหมบุรี อายุ ๖๕ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๐ หมู่ที่ ๕ ต.พรหมบุรี อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี ได้เล่าประวัติความเป็นมาของโบสถ์ดังนี้

วันที่โบสถ์พังตรงกับวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑ หลวงพ่อท่านบอกว่า มีเสียงบอกว่า โบสถ์จะพังแล้ว ท่านให้คนไปตามมาดูโบสถ์พร้อมกันท่าน

พอไปถึงยืนดูสักครู่หนึ่ง จึงได้ยินเสียงไม้ลั่น ได้แหงนดูพบว่าจันทัน เชิงชายของโบสถ์ด้านทิศตะวันออกจะหลุดออกจากกัน เลยไปขอแรงชาวบ้านมาช่วยรื้อหน้ามุขโบสถ์ด้านทิศตะวันออกก่อน

ต่อมาได้มีการประชุมกัน จะมีผู้มาช่วยสร้าง จึงได้ทำการรื้อพระอุโบสถทั้งหลังเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๑

ภายในพระอุโบสถมีพระประธานอยู่ ๑ องค์ หน้าตักกว้าง ๔ ศอก แบบสุโขทัย ปางสะดุ้งมาร เนื้อปูนปั้นสีขาว ก่อนจะรื้อพระอุโบสถ ได้อัญเชิญท่านมาอยู่ที่วิหารในเขตกรรมฐานของพระภิกษุสงฆ์

ขณะอัญเชิญมามีการชำรุด เพราะองค์ท่านหนักมากแรงกระแทกกับพื้น ปูนที่องค์จึงร้าวทำให้เห็นลักษณะภายในว่าเป็นหินสีเขียวคล้ำคล้ายใบเสมา

หลวงพ่อจึงได้ให้ช่างบูรณะองค์ท่านให้ดีดังเดิม แต่ไม่ได้ลงรักปิดทองแต่ประการใด และยังคงประดิษฐานที่วิหารตลอดมา

แม่สุ่ม ทองยิ่ง เล่าให้ฟังว่า ได้เคยนั่งดูองค์ท่านทราบว่า คนที่สร้างโบสถ์เขานำมาเอง ใส่เรือฉลอมมาจอดที่หน้าวัด อัญเชิญประดิษฐานในพระอุโบสถตั้งแต่นั้นมา

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๗ หลวงพ่อมีโครงการอบรมครูอาจารย์ทั่วประเทศ เป็นรุ่นที่ ๒ อาจารย์นิตยา เสถียรโชค เข้ารับการอบรมด้วย ขณะที่เจริญสมาธิอยู่ได้รับสัมผัสว่า องค์ท่านให้ปิดทองให้ผิวกระดำกระด่างเต็มทีแล้ว ได้ถวายความเห็นหลวงพ่อไว้

ขณะเดียวกันหลวงพ่อเล่าว่า มีชาวบ้านไปรายงานให้ฟังว่า ได้ฝันถึงพระประธานองค์เก่า ท่านบอกว่าอยากอยู่ที่เดิม ท่านเป็นใหญ่ในที่นี้ ทำไมนำท่านมาไว้อย่างนี้

พอดีกับ **ดร.กิ่งแก้ว อัตถากร** มีความคิดจะอัญเชิญพระประธานองค์เก่าเข้าประดิษฐานในพระอุโบสถ และสร้างพระอัครสาวกถวาย ได้ถวายความเห็นหลวงพ่อดังนี้

“ของเก่าที่เป็นผลงาน ที่แสดงเจตนารมณ์อันแรงกล้าของบรรพบุรุษ หรือ เจ้าของเดิม เราควรรักษา ถ้าทรุดโทรม ก็ควรปฏิสังขรณ์ ถ้าหมดสภาพจะต้องสร้างใหม่ ก็ควรหุ้มของเก่าไว้เพื่อไม่ให้สูญสลายไปทั้งหมด”

“โดยปกติ ในพระอุโบสถ จะนิยมสร้างรูปพระอัครสาวกสำหรับพระพุทธรูปประธานเสมอ แต่ปรากฏว่าในพระอุโบสถวัดอัมพวันยังไม่มี และได้ฟังหลวงพ่อปรารภบ่อยครั้งว่า ขาดผู้ที่ช่วยอบรมสั่งสอนธรรมในวัด

มีความคิดว่า เราควรเจริญรอยตามประเพณี เพื่ออาราธนาคุณของพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์สาวกให้ครบถ้วนสมบูรณ์แบบ เมื่อเราเคารพและอาราธนาในองค์คุณของท่าน เราก็ย่อมได้ผลและได้รับการประสิทธิ์ประสาทในองค์คุณเหล่านั้นครบถ้วนสมบูรณ์แบบเช่นกัน”

ผู้มีศรัทธาสร้างพระอัครสาวกถวายได้แก่ **คุณครรชิต คุณวิบูลพร อัตถากร พลเอกวีระ ไทยกล้า** มีศรัทธาปิดทองพระประธานองค์เก่าและพระอัครสาวกด้วย

ได้มีการสมโภชพระประธานองค์เก่าพร้อมทั้งพระโมคคัลลาน์และพระสารีบุตร ในวันจันทร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๒๘

ทางทิศใต้ของพระอุโบสถมีศาลพระภูมิตั้งอยู่ คุณลุงปุ่นได้เล่าให้ฟังว่า

เดิมมีต้นไม้ใหญ่ชื่อ **พญาสัตบรรณ** อยู่ด้านใต้ของพระอุโบสถ ข้างในลำต้นเป็นโพรงหนา หลวงพ่อเกรงว่าถ้าลมพัดแรง จะโค่นลงทับพระอุโบสถ จึงปรึกษาคณะกรรมการวัด

คณะกรรมการได้ลงมติให้โค่นต้นสัตบรรณ จ้างคนญวนมาโค่น ค่าจ้าง ๘๐๐ บาท (ราคาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๒)

ต่อมาชาวบ้านได้มาบอกหลวงพ่อว่า เทพที่อาศัยที่ต้นสัตบรรณไม่มีที่อยู่ เขาขอให้สร้างที่อยู่ให้ด้วย หลวงพ่อรับฟังเฉย ๆ

บรรดาศิษยานุศิษย์ประกอบด้วยคณะกรรมการวัดมีความเห็นว่า ควรจะตั้งศาลพระภูมิให้ จึงได้ไปซื้อที่สิงห์บุรีมาราคา ๘๐๐ บาท

ที่วัดอัมพวันนี้ ก่อนที่หลวงพ่อจะมาอยู่ จะมีงานวัดประจำปีมีการแข่งเรือ การละเล่นต่าง ๆ เช่นละคร เป็นต้น

เมื่อหลวงพ่อมาอยู่แล้ว ท่านสอนให้ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน และไม่ได้สนใจเรื่องการจัดงานประจำปีอีกเลย หลังจากตั้งศาลแล้ว ชาวบ้านจึงจัดให้มีละครประจำทุกปีที่หน้าศาล ในวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๒ เป็นที่น่าสังเกตว่า หลวงพ่อวัดอัมพวันได้ดำเนินการสอนวิปัสสนากรรมฐานตามปณิธานที่ตั้งไว้ได้ราบรื่น ก้าวหน้ามีมีอุปสรรคใด ๆ จนตราบเท่าทุกวันนี้.....

วิปัสสนาดีนักรักความสงบ พบความสุขแสนวิเศษกิเลสหาย
เกิดสมาธิสติดีอินทรีย์กาย สุขสบายสู่สถานนิพพานเอย

มีศีลธรรมนำสุขทุกสมัย เราเป็นไทยเพราะมีธรรมประจำชาติ
ถ้าไร้ศีลสิ้นธรรมต่ำอำนาจ ไทยทั้งชาติจะอยู่ได้อย่างไรกัน

....